

(Закінчення на стор. 4)

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 434-0237

Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

For circulation information, contact: (201) 434-0237, (201) 434-0237, (201) 434-0237

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00

Для членів УНСової \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00

Чекі, money orders, акцептовані на Svoboda

Статті, дописи, підписки, авторами не можуть відповідати, погляд Редакції. Редакція застерігає свої права в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, доповнюючи заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 146 Jersey City, N.J. 07303

„Зоряна війна” перейшла до історії

Наприкінці минулого тижня секретар оборони Лес Аспин повідомив, що Уряд президента Билла Клінтона рішив припинити далі дослідження над проектом, що його офіційна назва „Ініціатива стратегічної оборони”, популярно відома, як „Зоряна війна”. Це була ідея президента Рональда Регена, з якою він виступив рівно 10 літ тому. Йшлося про те, щоб використати сферичний обшар для військових цілей, конкретно для переплювання і знищення ворожих далекосяжних ракет із ядровими „головками”. На дослідні над тєю зброєю видатковано 30 мільйонів доларів. Якби були висліди тих дослідів — знають тільки одиниці. Але це не була фантазія Регена. Знаємо, що під час війни проти Іраку тодішній президент Джордж Буш сидів у своєму кабінеті у Білому Домі і відчитував текст своєї промови, а півмільйона різноманітних, головні американських, воєнних слухали ту промову почерез гучномовці на пустині в Савдійській Аравії. Пояснювано, що це йшло „через сателіта”. Для фахівців — передавання голосу через сателіта на віддалі кількох тисяч миль — це звичайна річ, — для всіх людей нефахівців — це „абра-кадабра”. Президент Реген започаткував дослідні над „Зоряною війною” в обличчі загрози від Советського Союзу, який фабрикавав та щораз удосконалював далекосяжні ракети з ядровими „головками”. — ці ракети стали смертельною загрозою для Америки в добі холодної війни, коли ще Кремлівці просвічували мета угробити вільний світ.

Це вже було за приходу до влади Міхаїла Горбачова. Захопилися ним британський прем'єр Маргарет Тачер і поручника Регенові, що з ним, Горбачовим, „можна говорити”. Однак перші конференції на вершині Регена й Горбачова кінчалися на обміні кількома реченнями, бо Горбачов вимагав, як передумову до переговорів, припинення дослідів над „Зоряною війною”, що зміцня Реген відкидав. Холодна війна минулася, Горбачова не стало, Советський Союз розлетівся і наче автоматично виринув сумнів, чи варто надалі витратити на той експеримент такі велетенські гроші, який спричинили астрономічний дефіцит державного бюджету. Секретар оборони Аспин запевнив, що Уряд Клінтона надалі дбатиме про забезпечення проти ядрових ракет, але без користування сферичним обшаром. У війні проти Іраку випробовано, що добре діє протиракетна ракета „Патріот”, треба тільки її удосконалити. Для цієї цілі Уряд згопосить до Конгресу вимогу призначити у бюджеті на 1994 рік близько 4 мільйони дол. Аспин відмовився відповісти, що буде після 1994 року.

Хтось може сказати, що задарма пропало 30 мільйонів доларів з величезною шкодою для держави. Так не сталося. Сталося те, що Реген своєю військовою політикою спаралізував імперіалістичний агресивний розгін советської імперії і виніс на шпиль авторитет і повагу американської великодержави. Його політику продовжував Джордж Буш, але своїми помилками сам загордив собі дорогу до другої каденції урядування.

„Зоряна війна” перейшла до історії, але не опоганила її ініціатора і всіх тих учених, які працювали над тим проектом. Це був проект на оборону, а не на напад, і тому належав до категорії винаходів для мирних цілей. Президент Клінтон звертає найбільшу увагу на внутрішньо-американські справи. У теорії це добре, у практиці вже тепер показалося, що не меншу увагу вимагає зовнішній світ, закордонна політика й політика забезпечення країни перед потенційними загрозами, які не минулися без слів. Хоча президент ЗСА за конституцією головкомандуючим збройних сил і прем'єром в одній особі, проте мусить рахуватися з центром військового забезпечення, яким є Пентагон та своїми союзниками.

Розвиток військової техніки йде в парі з розвитком науки. Винахід стрільного пороху викинув на смітник середньовічні шати лицарів і їхні панцери. Досліди над космічним обшаром і змагання до комунікації між планетами — це теж ніби викидування грошей на фантазію. Але насправді це поступ людського духу, який є безсмертний і необмежений.

Незаперечно привабливість демократизму як течії політичної думки і демократії як дійсного суспільного устрою полягає в тому, що він спонукає до зрозуміння довшинного світу. До зрозуміння, а не до осуду. Ця гуманістична спонукка є надзвичайно важливою у застосуванні до особної людини, конкретно члена національної громади чи державної спільноти, адже кожен із нас воліє, щоб інші передовсім розуміли його, а вже потім оцінювали його.

На жаль, жодна із знаних нам демократій не є досконалою — ні в політичному, ні в економічному, ні в психологічному розумінні. Цей спосіб організації суспільства перебуває в русі, в постійному, нерідко болісному зштовхуванні різних, в тому числі й протилежних, антагоністичних світоглядних наставлень. Яка ж логіка всіх цих протистоянь, того неспівного віру боротьби поглядів і висновків? Неможливо було б збагнути, якби вперте людське „я” не шукало конкретного сенсу буття, остаточної відповіді на всі „так” і „ні” нашого земного існування.

У різних філософських системах минулого, в релігійних традиціях давніх народів, у різних Церквах цей сенс називається по-різному, однак усі вони годяться в одному — що він є

Відомий із своєї прихильної постанови до України та її проблем польський паризький журнал „Культура” поміщує доволі часто огляди української преси та статті нашого поета та журналіста Богдана Осалчука. В одному з останніх чисел з'явилася його стаття, під заголовком наведеним вище.

Оцінюючи міжнародні дипломатичні поїздки Президента України Леоніда Кравчука, вказує на їхні позитивні наслідки, чи це було в Туреччині, Китаї чи Ізраїлі. Уважає, що стосовно цієї держави Кравчук досягнув знаменне покращання українсько-жидівських відносин, в наслідок ліберальної політики українського Уряду, відносно національних меншин України. Україна — це місце, де народжувалися релігійні жидівські течії як хасидизм, де творили відомі жидівські письменники як Шолом Алейхем, що сьогодні має після Ізраїля та Нью Йорку найбільше число жидівського населення, хоча вже чверть мільйона перебуває в Ізраїлі. Однак під впливом політики українського Уряду еміграція сповільнилася.

Автор не вважає, однак, що українська дипломатія не всіспав за конкретними, позитивними починаннями свого Президента. Приписує він це сучасній бюрократії, яка в основному складається з — попередньої. Це люди, яких він окреслює як послушних невольників старого режиму, які привикли тільки до виконання отримуваних наказів з центру і, маючи страх перед власною ініціативою, не розвинули підприємливості в нових обставинах життя. Інакше поступили б державні балтійської смуги — Польща, Мадярщина, навіть Вірменія, поручаючи керівництво держави людям, не обтяженим комуністичним минулим.

Найбільшим недоліком є те, що нема продуманої концепції. Міністер закордонних справ обіцяє вийти з програмовою політикою, але досі це не наступило. Члени Парламенту, з малими винятками, не мають поняття про міжнародні відносини, а тим часом це справи надзвичайної ваги. Україна з причини свого геополітичного положення та безчисленних пов'язань з державами посталих після розпаду советської імперії, шукає рівноваги між Сходом і Заходом. Проблема дуже важлива, якої не вдалося також розв'язати після закінчення Першої світової війни, тому, що тогочасні українські політики не представили українському народові адекватної візії майбутності. З'явився час від часу концепції творення міжнародних констеляцій, як „Міжмор'я”, про що нагадував Іван Драч, докторна співпраці країн басейну Чорного моря, що

Володимир Жила

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ І ВРАЖЕНЬ

„Стрийщина: Історично-мемуарний збірник”, за ред. Ірини Пеленської і І. Калеметія Баб'яка. Український Архів: Регіональний збірник 49 і 49А, том I і II Нью Йорк — Торонто — Париж — Сідней. Комітет Стрийщини, 1990, том I — 634 сторінки і том II — 608 сторінок

III

У центрі другого тому стоять: жіночий рух, народна мова, література, наука, преса, суд, право, мистецтво, музика, театр, господарсько-економічний ріст і фінальний розділ — Стрий і околиці. Стаття „Наше організоване жіноцтво” пера Ірини Пеленської написана від серця і душі. Авторка загальноблизько в історію і пригадує нам, що „староруське право визнавало жіночу рівноцінність чоловікові”, а в час розпаду родового устрою жінка стала на друге місце тут же за своїм чоловіком, а з його смертю перебрала функції голови родини. Жінка в українському родинному житті завжди була подругою чоловікові йому рівноправною і такою залишилася на протязі всієї нашої історії. Так, були часи, що вона була неосвіченою, позбавленою привілеїв минулих століть. Але такий стан був наслідком нашого поневолення, коли український народ, втрапивши свою державність забув і свої законні права.

Проте ці незavidні умови часом минулися і жінка поволі, але певно почала просуватися в світ права законності. Це заборало багато праці, бо соціальні зміни не даються легко, людина за своїм характером консервативна і не дає легко своїх позицій. Резолюції, використані

Петро Часто

АЖ ЗАДОСИТЬ ПІДСТАВ ДЛЯ ТРИВОГИ

Насправді ж це — лукавий спосіб гарно виглядати, за сиб демаскувати свою розумову і сердечну ліву, духову і індивідуальність. Коли нема ні сили, ні бажання змінити щось у світі на краще, тоді залишається тільки проголосити будь-яку ретельність варто зрозуміння і самодостатності. Хоча значна частина населення жита на велеріч? Треба це зрозуміти і надати їй таку можливість, навіть якщо таке утримання підірве життєву потенцію наступних поколінь, атрофуючи здорові інстинкти самовивітання.

Хочуть гомосексуалісти і лесбійки утвердити в суспільстві свою рівність і незалежність від загальних норм співжиття — треба їх зрозуміти, нехай собі...

Хочуть бути жінки, хоч би й ті лесбійки, „священницями” у церквах — чому б і ні? Нехай! В умовах цього ліберально-демократичного „нехай” розумник і терорист видає себе за Ісуса Христа, прирікаючи на смерть своїх одурених послідовників, в тому числі декілька десятків невинних дітей, а готові до „розуміння” спільнота ліберально розводить

руками: він мав право!

Дійсно, кожен має право по-своєму сходити з розуму, і ми навіть не заторкували б цієї тяжкої теми, якби існувала гарантія, що всі ці „дарі” ліберальної демократії обминуть нашу Україну.

Подібно до того, що ні, не обминуть. Цими днями у Тернополі відбулася регіональна конференція з приводу теперішніх міжконфесійних проблем в Україні. За короткий час цих проблем збиралося стільки, що ніхто не знає, як і з якого боку до них підступитися. Вони моментально виникли у висліді демократизації суспільства, на ґрунті скасування вчорашніх тотальних заборон, відкриття безбачивого матеріалізму, котрий глибоко зранив душу українського народу, а через душу — тіло його, його землю, воду і повітря, його майбутнє. Церква в Україні відділена від держави, проте це не означає, що духовий стан української спільноти — то клопіт самих тільки священників. Якби не ті глибокі рани, які б із незапам'ятного комунізму автоматично відновилися народні моральні традиції, в цьому випадку справді було б досить самих священників, щоб наше духове життя було належним чином підтримане.

Однак після комунізму

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Мостович

Розкажу вам про хліб

Давно це було. Ще тоді, коли Друга світова хуртовина розсівала по світі пелюстки зерно горя й біз. Ще тоді, коли, в ім'я божеств, кривавився по фронтах цвіт народів, а в огнях крематоріїв попеліли мільйони рабів. Ще тоді, коли хліб не був просто їжею, а був молитвою, дружбою, зціленням, спасенням.

Над табором висів туман. Висів постійно, бо постійно горіли крематорії. Я заслонована очі, щоб їх не бачити. В димах увижалися мені обличчя друзів. Закривав я й уста, щоб не дихати попомом їх мучеництва, атомами їх мук. В безнадії воліла я однієї дощової днини поміж таборовими бльоками, докраю знесиленій нестерпним голодом. „Коби де шматочок хліба, коли б хоча декілька кришок, ба, одна крихітка сухого, твердого, черствого хліба...” Я відчувала, що під мною коліна вгинаються. Нога посковзнулася в баяру серед дороги й краплі болота розбризкалися довкруги. На мене посилалися удари чись розлюченої руки, удари тверді, безжалісні, болючі. Закривав я, підіймаю вгору зір. Наді мною спів велебень, з лицем, налитим люттю та жиром. Біля нього гарчала вічварка. Слово „чому” з уст в'язало в такому таборі, як Авшвіц, було немислимим злочинним, ба, було смертним вирокком. Але мені було вже все одно і я кинула його в лице озвірілого есесмана.

— Ти це маєш зухвалість питати „защо”? Глянь на мене, я увесь в гріз, новий мундир, нові чоботи, це ти навмисно, з ненависті, з пімсти!

— Я ж нікого не бачив, це випадок, упав у річак, в очі почорніло..., зголоду... — промирилася, стираючи з лица болото і кров. Жалюгідний це мусів бути образ, але в таборах смерті жаль, це невідомо чеснота, небажаний гість. Німець якось пишно й пронизливо глянув мені в вічі і встромив руку в кишеню.

— Прийми, Господи, душу мою..., зойкнуло в мені. І я примкнув очі, вижидаючи кінця. Секунди здавалися вічністю. Але замість вистрілу, почув я шарудіння паперу і в мій руці опинився неописаний скарб, дорожчий за всі самоцвіти. Хліб. Я все ще не вірив у те, що скоюлося і, мов у сні, проводжав задубленим зором кремезну постать зі сабокою, що зникла за вузлом. — „Як же це”, — думав я, — „рука, що б'є й катує, здібно подати кусок хліба голодному?”

Проте багато часу на роздуми й міркування не було. Підсилений на дусі неосвічену подією, знайшов я між бльоками тихий закуток і вийняв хліб. Він був ще теплий, свіжий, білий. Уже

давно такого не їв, ще як у мамі. З якоюсь задущеною снагою підніс я його до злогоділних губ. Але в ту ж мить почув чийсь погляд на собі, жагучий, благальний. Поблизу мене стояв хлопчак років може сімнадцяти. Стояв так тихо й не порушив, що міг бути й немолодою, тинною, духом, якщо б не оті розпалені очі, що горіли фосфором голоду. „А може це мені верзеться”, і я зближився до нього. Лице напівдигнине, жовте, бліде, покрите гейби мохом.

— Дай крихітку... я — Боря —, понісся ледве чутий шепіт. Боже, шепіт рідною мовою, і я здригнувся.

„Що, дати хліб? І я голодний, несамоовито голодний! Не можу, не дам, нізащо не дам! Це я собі прибрав — побоями...”, думав я, пригортаючи свій скарб до грудей. А він, свідчував, що під мною коліна вгинаються. Нога посковзнулася в баяру серед дороги й краплі болота розбризкалися довкруги. На мене посилалися удари чись розлюченої руки, удари тверді, безжалісні, болючі. Закривав я, підіймаю вгору зір. Наді мною спів велебень, з лицем, налитим люттю та жиром. Біля нього гарчала вічварка. Слово „чому” з уст в'язало в такому таборі, як Авшвіц, було немислимим злочинним, ба, було смертним вирокком. Але мені було вже все одно і я кинула його в лице озвірілого есесмана.

— Ти це маєш зухвалість питати „защо”? Глянь на мене, я увесь в гріз, новий мундир, нові чоботи, це ти навмисно, з ненависті, з пімсти!

— Я ж нікого не бачив, це випадок, упав у річак, в очі почорніло..., зголоду... — промирилася, стираючи з лица болото і кров. Жалюгідний це мусів бути образ, але в таборах смерті жаль, це невідомо чеснота, небажаний гість. Німець якось пишно й пронизливо глянув мені в вічі і встромив руку в кишеню.

— Прийми, Господи, душу мою..., зойкнуло в мені. І я примкнув очі, вижидаючи кінця. Секунди здавалися вічністю. Але замість вистрілу, почув я шарудіння паперу і в мій руці опинився неописаний скарб, дорожчий за всі самоцвіти. Хліб. Я все ще не вірив у те, що скоюлося і, мов у сні, проводжав задубленим зором кремезну постать зі сабокою, що зникла за вузлом. — „Як же це”, — думав я, — „рука, що б'є й катує, здібно подати кусок хліба голодному?”

Проте багато часу на роздуми й міркування не було. Підсилений на дусі неосвічену подією, знайшов я між бльоками тихий закуток і вийняв хліб. Він був ще теплий, свіжий, білий. Уже

Закінчення буде.

наприкінці цієї статті, що їх схвалило жіноче віче в Стрию 25-го січня 1934 року, говорять чітко про значення і ріст жіночого руху. Це привело до багатогранного розвитку Союзу Українок. Безсильними стали тут і польські переслідування, вони вже не могли загальмувати розвитку українського організованого жіноцтва.

Стаття „Народне вбрання Стрийщини” пера сеньорки жіночого руху Лілії Бурачинської виглядає дещо блідо. Проте добрим прикладом слугують тут окремі знімки, що ілюструють одяг.

На окрему увагу заслуговує стаття „Стрийський Парнас”, що її опрацював Іван Боднарчук. Вона має аналітичний характер з жанровим підходом. Написана щиро з глибоким знанням усіх нюансів літературно-мистецького життя. Обговорення своє автор почав постановою Миколи Устияновича, ровесника великого Маркіана. Лірика цього поета своєрідна своїм характером. На увагу заслуговують його патріотичні вірші, дидактичні та твори, в яких поет зображував народне життя, оспівував красу природи. Згадав тут автор і Івана Вагилевича, Івана Гушакевича. Вірші останнього відзначалися великою мелодійністю і тому композитори з легкої руки клали їх на музику. Згадав тут і Омеліана Партицького, невідомого філолога, історика, педагогічного діяча, основника і почесного члена „Просвіти”, дійсного члена НТШ, Руського Педагогічного Товариства та багатьох інших товариств. Удцем стрийської гімназії був заслужений культурний діяч і письменник Остап Грицай. Багато цінних віршів написав один з найбільш талановитих сучасних мистців того регіону, Едвард Козак, учень Олексія Новіковського. Він автор також і багатьох сатиричних і гумористичних віршів, інколи і дещо сентиментальних. Згадаємо тут і Марту Калитовську, що здобула собі популярність своєю „Лірикою” (1955), Ніну Мудрик-

Мриц, сучасну поетку. Народилася вона, щоправда у Львові, але часто перебувала з батьками в Стрию. До плеяди поетів зі Стрия належить і Ігор Шанковський, який перекладає з японської на українську. Теми до своїх творів він черпає із сучасного життя. Досі він видав три збірки поезій. В останній збірці відмічено дуже актуальний сьогодині вірш „Братом на рідній землі”. Не менше актуальним є також і його вірш „Казка про рідну мову”. Гордошани Стрийщини був померлий Богдан Кравців, відомий поет, блискучий журналіст, науковець, дослідник, перекладач з чужих літератур. До „Стрийського Парнасу” належить також і недавно померлий Зиновій Красівський. Учителю за професією, автор біографічного показника ста томів Записок НТШ та історичної недрукованої повісті „Байда”. Він автор відомого мотто до збірки „Невольничі думки”:

Трудно відсидіти рік у тюрмі.
Трудно на нарах тюремних умерти.
Та сто раз страшніше — гибіти в ярмі,
Работ на колінах діждатися смерті.

У другому тому масно добрий нарис про науковців „Стрийщини” пера д-ра Я. Падюха. За своїм характером він енциклопедичний, проте дає обширні інформації про життя і наукову працю окремих діячів науки. Згадав тут такі особи: Володимир Безушко, педагог, літературознавець, Михайло Білик, філолог, Остап Бобикевич, агроном, лісник, музик і науковець, Оксана Борущенко, професор університету в Бразилії, Володимир Вергановський, професор права, Василь Верховинець, музичний етнограф, Богдан Тадей Галайчук, професор університету, Іван Колесса, лікар, дослідник української етнографії.

Закінчення буде.

КИЇВ. Столицю України відвідав спеціальний посланець президента Росії Бориса Єльцина, заступник міністра закордонних справ Росії Анатолій Адамішин. Гість повідомив, що здійснює поїздки по всіх країнах СНД за дорученням президента Бориса Єльцина. Серію поїздок Адамішин вирішив розпочати з відвідин Києва, оскільки за його словами, «для Росії відносини з Україною є не просто пріоритетними, а одними з найважливіших, якщо не найважливішими...» Під час зустрічі з керівниками української держави російський гість повідомив, що приїхав в Україну для ґрунтовного обговорення шляхів поліпшення взаємин між обома державами. Назріла необхідність, сказав Адамішин, виробити механізми міждержавного співування.

РІВНЕ. Зупинено Другий блок Рівенської Атомової Електростанції. Це сталося 13-го травня через підвищення тиску в міжконтурному просторі першого парогенератора. Радіаційний фон не змінився.

СИМФЕРОПІЛЬ. Невідомі злочинці жорстоко побили депутата Верховної Ради Криму Володимира Єгудіна, який також є головою Агропромислового комплексу та співголовою Партії Економічного Відродження Криму (ПЕВК). Президія політради ПЕВК оприлюднила заяву, в якій сказано, що атака на співголова свідчить про «параліч чини в Республіці Крим і, зокрема правоохоронних органів». На думку керівників партії, замах свідчить, що «програма народної приватизації суперечить злочинним намірам корумпованих груп політиків, які бажать шляхом ваучеризації скупити всю суспільну власність».

У суботу, 5-го квітня, в домі Союзу Українок Америки у Дітроїті відбулись Звичайні загальні збори Відділу Української Аміриканської Координаційної Ради.

Відкриваючи збори, голова Відділу Зенон Василькевич привітав представників організації та громадське число індивідуальних платників Народного Фонду і при тому подав порядок наради, який присутні схвалили одностайно. Рівнож прийнято звіт про діяльність Верифікаційної комісії, яку подав її член Дмитро Федорко. Голова Відділу попросив присутніх подати кандидатури до Президії. На внесок Роми Дигдало одностайно із оплесками обрали Президію в складі: інж. Василь Колодичин — голова і Михайло Березовський — секретар.

Перебравши керівництво зборів, голова Президії подякував за вибір його і секретаря, узгодивши порядок звітувань і попросив відчитати протокол з попередніх загальних зборів. Секретар Президії минулих зборів Березовський відчитав обширний протокол з діяльності Управи, Контрольної комісії та Відділу в загальному. На внесок Романа Лазарчука, підтриманий Ярославом Базюком і Ксенією Кучер, протокол був прийнятий одностайно при оплесках.

Першого до звіту голова Президії попросив секретаря протоколів. Секретар Андрій Сірецький (молодий новоприбулий з України, він працює кредитивним «Самопоміччям») у звіті відзначив, що у цій його першій календі він написав 9 протоколів із засідань Управи, вислав 252 повідомлення про засідання Управи і брав участь в усіх засіданнях Управи.

Відтак звітував кореспондентський секретар Роман Лазарчук. У цьому звітньому році він оформлював і писав писма до наших центральної УАКРади і СКВУ, святочні побажання до організацій і до всіх платників Народного Фонду. Р. Лазарчук був співтворцем монументальної книги про діяльність Українських організацій і поодиноких громадян Мишигені. Він поінформовав про те, що кілька тижнів тому ми відзначували двох громадських заслужених діячів а саме: мігра Володимира Барана і інж. Богдана Петріну з їхнім 80-річним ювілеєм і з цієї нагоди їм вручено грамоти УАКРади. На закінчення звіту Р. Лазарчук поінформовав теж про намір колишнього дисидента Якова Сусленського видати книжку п. з. «Справжній герой». За виданням книжки Сусленський вдав до Академії Наук України в Києві. Відносно заголовку книжки, сказав Р. Лазарчук, в нас є відмінні думки не тільки самої назви книжки, але уважало теж, що АНУ була б запозованою фірмою для книжки. Живучі ще свідки не вважають себе героями, вони робили це з почуттям гуманності.

Слідував звіт касира Йосифа Постоловського. На вступі Й. Постоловський пригадав, що він в 1987 році перебрав касу Відділу зі сальдом 7,000 дол. та поминаючи того, що багато грошей йде на потреби розбудови молоді української держави, то все так оборот каси в 1992 році був 15,083 дол., розходів було 5,620 дол., а сальдо на день зборів становить 9,463 дол. Кінчаючи звіт, Й. Постоловський заявив, що він уже давно є на заслуженій пенсії з місця праці, а тепер просить збори зняти з нього обов'язок касира. Прохання це збори задоволили, а за його працю учасники нагородили його гучними оплесками.

Слідував звіт референта Народного Фонду Дмитра Федорка. У звітньому році вислано 345 листів у формі різдвяно-святочних побажань і стількі ж про Загальні збори; 14 листів вислано до наших організацій і товариств-платників Народного Фонду і всім листів до

Загальні збори Відділу УАКРади в Дітроїті

Управа Відділу: (за столом) — М. Березовський, інж. Б. Петріна, З. Василькевич, Р. Дигдало, М. Хрін, д-р Я. Березовський; (стоять, ліва): Д. Федорко, І. Качмар, Й. Постоловський, Р. Лазарчук, А. Сірецький.

центральної УАКРади і СКВУ. Хоча громада переоб'єднана різними збірками на потреби різних установ в Україні у звітному році зібрано на УАКРаду і на СКВУ 3,700 дол. Завершуючи звіт, референт дякував усім платникам і всім тим, які причинилися до розваго-доходової імпрезистину та до інших доходів імпрез. Звіт референта був теж прийнятий рясними оплесками.

Перед кінцевим звітом голови, інж. Колодичин попросив заступників голови мігра Рому Дигдало і д-ра Ярослава Березовського до звіту. Я. Березовський заявив, що його діяльність була мінімальною, однак користуючись з наданого йому слова, д-р Я. Березовський поділився своїми спостереженнями із діяльності централі, вважаючи, що замало присвячується уваги астанюванню нових відділів УАКРади. Він додав, що ми теж не бачимо, щоб у Нью Йорку відбувалось щось під фірмою УАКРади. Я. Березовський вважає, що централі присвячує забагато часу на т. зв. переговори. Будучи останнім часом в Нью Йорку і Торонто, д-р Березовський винні враження, що більшість людей є за існування СКВУ ще чотири роки. Р. Дигдало зосереджувала свою увагу на внутрішній сектор Відділу, брала теж участь у різних громадських комітетах, останньою в комітеті зустрічі з амбасадором України Олегом Білорусом. Р. Дигдало є активна в СУА, в Товаристві Прихильників Руху та інших. Вкінці звітував голова Відділу З. Василькевич. Він зрештоював внутрішню і зовнішню діяльність Управи, подаючи хронологічно всі імпрези і працю Відділу.

З. Василькевич вважає, що треба відмодифікувати Відділ, бо на 28 членів Управи і Контрольної комісії тільки шість від 32 до 45 років життя. Це відноситься теж до централі.

Звіт Контрольної комісії відчитала Ксенія Кучер. Член. Всі касові позиції і підтверджені документацією, доповідство всіх референтів знайдено в задовільному порядку. Контрольна комісія в іншій точці поставила внесок на улічення абсолютній уступаючій Управі.

У точці дискусій над звітним інж. Степан Білий порушив справу відзначення інж. Б. Петріни і мігра В. Барана, він уважав, що не треба було зводити у децю ширшому колі, бо й він вважає себе їхнім приятелем. Голова пояснив, що це було бажання родини відзначити їхні 80-річчя у вузькому родинному колі. Дигдало поінформовав про деякі аспекти перебування амбасадора Олега Білоруса в Мишигені. Важним моментом, крім бенкету, були відвідини губернатора Джона Ангелера, далі редакції «Українських Вістей», церков, шкіл і наших кредитивів. Бенкет відбув гарно і громада Дітроїту на дені,

бенкету склала понад 100,000 дол. Збірка на амбасаду продовжується.

Голова Контрольної комісії інж. Б. Петріна поставив внесок на улічення абсолютній уступаючій Управі, який був прийнятий одностайно з оплесками. У складі Номінаційної комісії входили: Р. Дигдало, Я. Березовський, Леся Місьонг, Рома Тобіянська і Д. Федорко. Голова Р. Дигдало запропонувала зборам новий склад Управи: З. Василькевич — голова, Р. Дигдало — заступник голови, д-р Я. Березовський — заступник голови, А. Сірецький — секретар протоколів, Р. Лазарчук — секретар листів, Іван Качмар — касир, Д. Федорко — референт Народного Фонду, М. Березовський — пресовий референт; члени Управи: Ярослав Базюк, д-р Марія Батюк, д-р Марія Баранчик, Йосиф Бевчик, Осип Бігун, інж. Степан Білий, Всеволод Гнатчук, д-р Микола Григорчук, Валентина Євич, Петро Калітанець, Валентин Ковальський, Ксенія Кучер, Олександра Місьонг, Ми-

кола Татарин, Любомир Татух, Рома Тобіянська, Мирон Хрін; Контрольна комісія: Й. Постоловський, інж. Б. Петріна, Павло Герман. На запитання голови Президії, чи є ще друга листа, присутні одностайно та з оплесками прийняли листи і тим самим вибрали нову Управу. Голова Президії ще раз подякував за довіря і попросив новообраного голову Відділу до продовження програми. Дякуючи за поновний вибір та вибір цілого складу Управи, голова подав імпрези найближчого часу.

У точці запитів і внесків брали участь Р. Лазарчук, д-р Я. Березовський і проф. Олена Лісківська. Завершуючи програму зборів З. Василькевич подякував Президії за ведення зборів, а присутнім за вибір і довіря до цілого складу Управи. При тому голова привітав двох нових членів Управи, присутнього на зборах І. Качмара і несприятельного В. Гнатчука.

Михайло Березовський

Поховали С. Гординського

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Сумна вістка про несподівану смерть Святослава Гординського — мистця, поета і мистецтвознавця, широко відомого в українській спільноті на обох континентах, яка настигла 8-го травня, блискавкою розійшлася по всіх усюдах та викликала загальний сум з приводу цієї великої втрати для української культури.

У вівторок увечері, 11-го травня українську католицьку церкву св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку виповнило шкерт громадянство, що прийшло разом з численною родиною, щоб попрощатися з покійним. Парастас відслужив список-помічник Володимир Паска з Філадельфії в службінні парохів св. Івана Хрестителя о. Михайла Вівчаря, ЧНІ, а до Панахиди стану також співучасть УКЦІ св. Івана Хрестителя о. Іван Стухляк.

В імені Наукового Товариства ім. Шевченка і своєму прощав С. Гординського сеньор українських журналістів ред. Іван Кедрін, від канцелярії НТШ і журналу «Патріархат» — ред. Микола Галів, Володимир Баранецький — від Українського Інституту Америки.

У середу після Служби Божої в цій же церкві валка авт рушила на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, де після поховання тілніших останків С. Гординського відбулася тризна, якою провадив проф. Орест Лисинецький.

В часі тризни присутній перший секретар Української Мисії при Організації

Об'єднаних Нашій Юрій Шевченко відчитав висловні співучття від амбасадора та всіх працівників Мисії України, підписані Віктором Батюком, а також листа-співучття від Надзвичайного і Повноваженого Посла України в Чеській і Словацькій Республіках Романа Лубківського, особистого приятеля С. Гординського.

Кондоленції від Всесвітньої Координаційної Ради України і Товариства «Україна», підписані Іваном Драчем, від Міністерства Культури за підписом Івана Дзюби, від Спільки Художників України за підписом Володимира Чепелюка і від амбасадора України в ЗСА д-ра Олега Білоруса відчитав Володимир Баранецький.

Від Канадського Об'єднання Письменників «Слово» слова співучття відчитала Марта Тарнавська, яка також висловила співучття від себе особисто.

Від Українського Музею в Нью-Йорку прощав покійного д-р Осип Данко, в імені мистців говорив Зенон Голубець, а від редакції «Свободи» та друзів журналістів Ольга Кузьмич.

Від родини С. Гординського зложила подяку учасникам похорону дочка Лариса.

Члени родини і мала група найближчих приятелів та знайомих зі сумом залишили ще одну нову могилу на українському цвинтарі на американській землі, серед тих численних інших визначних членів української спільноти з культурного і політичного життя, яким не судилося спочити назавжди у батьківській землі.

Аж задосить...

(Закінчення зі стор. 2)

лишилася духовна руїна. Воно стосується всіх. Дивно, що цього не беруть до уваги українські ліберали, здійснюючи галас з приводу «втручання» державних і громадських чинників у ту ділянку, що трактується ними як прерогатива Церкви. Мабуть, і тернопільська конференція дасть підстави для критики з боку архиприписових оборонців свободи совісті. В її роботі брали участь голови Львівської, Івано-Франківської, Закарпатської і Тернопільської обласних Рад, представники від Кабінету Міністрів і від Президента, працівники міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, Верховного суду, Генеральної прокуратури і, звісно, вище духовенство.

Висновок конференції дуже сумний: над національною єдністю українців нависла загроза. Поки ми чекаємо, коли ж прийдуть великі духовні провідники, котрі згармонізують стосунки між Українською Католицькою і Українською Православною Церквами і заради порятунку нашої нації позбудуться згубних

московських впливів, у житті тим часом неспрошено з'являються мізерні, карликові поводирі, і на очах християнського народу здійснюється те, від чого остерігає Святе Письмо: спілі сліпих провадять.

В Україні вже десятками тисяч є буддистів і кришнаїтів, беззастережних шанувальників Веданти, Авести і Корану, активно діють товариства чарівників і відьом. На тілі всієї тієї чистої сили святих піснень здаються німецькі штундисти, які, всупереч доленним завданням нашої нації, продовжують русифікувати українських віруючих. Або словаські редемптористи, що сьогодні рясно опосіли Закарпаття, отруюючи його людей старанно випрацьованим антиукраїнством.

Не будемо, отже, заскочені, якщо недовзі дадуть про себе знати українські «кореші», або коли в наших правдних Христових церквах з'являться жінки в єпископських шапках.

Добре було б, якби апологети ліберальної демократії для реалізації своїх спасенних рецептів вибрали якусь іншу країну. Україна без них якось обійдеться.

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ безпеку своїх пасажирів, повітряна лінія «Американ Ейрлайнс» заявила, що не дозволить у майбутньому своїм пасажирам вживати комп'ютери та музичні компактні диски під час летів. Хоча покищо немає наукових доказів, що уживання цієї електроніки перешкоджає навігаційним і комунікаційним системам літаків, то велика кількість пілотів твердить, що саме так є. Під час лету згадані інструменти починають поводитись ненормально, коли ж попросили пасажирів, щоб перестали вживати електроніку, то всі системи знову почали працювати нормально.

Замість квітів на свічку могли

бл. п. Катерини Пеленської

як невідомий вінок складаємо 50 дол.

на ФОНД УКРАЇНСЬКИХ АМБАСАД

Фінкс, Арізна Катерина і Ярослав РОСОЛА

Ділимось сумною вісткою з родиною і знайомими, що в понеділок, 17-го травня 1993 р. відійшла від нас у вічність на 79-му році життя наша найдорожча

ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

Александра Кульбіда

ПАНАХИДА — середа, 19-го травня 1993 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Rezem Funeral Home, 457 Cranberry Rd., S. New Brunswick, N.J.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ — четвер, 20-го травня, о год. 9:30 ранку в церкві-пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Тіліні останки спочинуть на українському православному цвинтарі, там же.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік — ФЕДІР син — ІГОР з дружиною МАРИНОЮ внуки — ХРИСТОФОР І ПАРИСА та близька і дальша родина в ЗСА й Україні

Ділимось сумною вісткою з родиною і знайомими, що в понеділок, 17-го травня 1993 р. відійшла у вічність наша найдорожча

МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ПАРАНЯ ЛУЩИК

родом із села Добринь, Україна.

ПАРАСТАСИ відбудуться в четвер, 20-го і п'ятницю, 21-го травня 1993 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Quinn, 35 Broadway, Astoria, N.Y.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 22-го травня, о год. 8-й ранку в похоронному заведенні, а о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, в описі на українській православній цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

сини —

ПАВЛО з дружиною МАРИЕЮ і дітьми ЛІДІЕЮ І ЛІНДІЕЮ і правнуком РОБЕРТОМ ВОЛОДИМИР з дружиною ГЕЛЕН і дітьми ЛОРЕНО, МОНІКОЮ І МИХАЙЛОМ ЮРІЙ з дружиною ГАНЕЮ і дітьми ДАНИЛОМ І СТЕФАНІЕЮ ІВАН з дружиною МАРИЕЮ і дочкою ДАНОЮ брат і сестра з родиною в Україні

святи —

ПАРАНЯ ПЕЛЕХ з дочкою ОКСАНОЮ та чоловіком ЮЛІЯНОЮ ФЮГЕН із сином МАРТИНОМ СТЕФАНІ ІВАН БАРНА БРОСЛАВ І АННА ПІЛИП та близька і дальша родина в Америці й Україні

В оголошенні про
ОКРУЖНУ КОНФЕРЕНЦІЮ УКА,
яке було поміщене 13-го травня ц. р. було випадково
включено
ВІДДІЛИ УКА - WATERVLIET & CONOES.
які участі в даній конференції приймати не будуть.
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ
АМЕРИКИ, ІНК.

Неділя, 23-го травня 1993 р. о год. 2-й по пол.
Тризубівка - Horsham, Pa. Tel.: (215) 343-5412
Перша в цьому році
ЗУСТРІЧ
ГЛЯДАЧІВ І СЛУХАЧІВ ГОДИНИ
УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
РОМАНА МАРИНОВИЧА
Грає популярна оркестра «МРІЯ» М. Хомути
ЗАПРОШУЄМО!

Світова Федерація Українських
Лікарських Товариств (СФУЛТ)
повідомляє українську громаду, що
**П'ЯТИЙ КОНГРЕС
СФУЛТ-у**
відбудеться
4-9-го вересня 1994 року
в Дніпропетровську, Україна
НАУКОВА ПРОГРАМА КОНГРЕСУ
1. Організація охорони здоров'я в Україні. 2. Екологія і медицина. 3. Проблема інфекційних хвороб. 4. Медико-соціальні проблеми людей похилого віку. 5. Побутова і виробнича травма. 6. Невідкладна хірургія. 7. Нове в медицині.
До участі запрошуємо українських лікарів, членів споріднених професій і зацікавлених у медичних проблемах громадян.
Для учасників Конгресу плануємо цікаві прогулянки на Хортицю, до Петриківки та Ялти.
Тези доповідей просимо зголошувати до 15-го серпня 1993 р. на адресу: WFUMA, P.O. Box 36305
Grosse Pointe, MI 48236, USA
Про вашу участь в Конгресі просимо повідомити
SCOPE TRAVEL INC
1605 Springfield Avenue, Maplewood, New Jersey 07040
Tel. (201) 378-8998, Toll free: 1-800-242-7267
ЕКЗЕКУТИВА СФУЛТ-у

Український
Конгресовий Комітет Америки і
Українська
Американська Координаційна Рада

закликають українську спільноту
вшанувати жертв
Голодомору України 1932-33
численною участю
у центральних відзначеннях
60-ї річниці Голодомору України

**“День Скорботи”
1 червня 1993 р.**

1:00 pm - Симпозіум
Участь беруть:
амб. Віктор Батюк,
конг. Бенджамін Гилман,
д-р Джеймс Мейс, Любов Дражевська,
проф. Генрі Гуттенбах-комментатор;
проф. Тарас Гунчак-модератор

Український Інститут Америки
2 East 79th St., New York, NY

7:00 pm - Екуменічні Відправи
у сеслуженні не-українських і
українських достойників при співучасті
українського нью-йоркського
хору “Думка”

St. Patrick's Cathedral
5th Ave. and 50th St.
New York, NY

КИЇВ. Перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв депутата Бундестагу Федеративної Республіки Німеччина Вілі Вімера на його прохання. Під час зустрічі обговорено шляхи розбудови української держави, входження її до Європейської Спільноти, роль у цих процесах українського парламенту. У розмові взяв участь надзвичайний і повноважний посол ФРН в Україні Геннеке граф фон Бассевіц.

ДРОБЕНКО та ПІДЛУБНИЙ
АДВОКАТИ
25-84 Steinway Street
Astoria, New York 11103
Тел. (718) 721-2000

- Маємо Канцелярію в Україні -

Особисті пошкодження, Нещасні випадки, Продаж і купівля будинків та квартир, Заповіти і спадкові справи в ЗСА і в Україні, Корпорації та товариства, Комерційні та інвестиційні справи, Переговори і домовленості з урядом в ЗСА /Україні, Іміграційні справи.

V.I.M. PARCEL SERVICE INC.
на УКРАЇНУ:

ПАЧКИ 0.99¢/lb
ГРОШІ РОДИНИ, ДРУЗЬМ
ВАНТАЖІ ПРИВАТНІ, КОМЕРЦІЙНІ

ВІДБІР ПАЧОК З ХАТИ, ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

у ФІЛАДЕЛЬФІ:

Тел. (215) 763-2697, між 4 Р.М. — 8 Р.М.

у БАЛТИМОРІ, Мд:

Тел. (410) 276-1327, між 4 по пол. — 8 веч.

Також обслуговуємо мешканців

ВІЛМІНГТОН, ЧЕСТЕРУ І САВТ ДЖЕРЗІ
УКРАЇНСЬКІ ГРОШІ В УКРАЇНСЬКІЙ КИШЕНІ!

Книгарня "Свобода"

пропонує на продаж

ДИТЯЧІ КНИЖКИ

видавництва Івана Малковича "А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА"
з Києва

Брати Грімм ВОВК І СЕМЕРО КОЗЕНЯТ , 1993.
Казка про семеро козенят, шістьох з яких поковтав вовк,
і про те, що сталося далі.	\$6.00
Іван Малкович УКРАЇНСЬКА АБЕТКА , 1992.
Кожна буква ілюструється чудовим віршиком і малюнком.	\$10.00
КНЯЗІВНА , 1992.
Пісня-гра про Князівну, Відьму і Князенка.	\$6.00
КОТИК ТА ПІВНИК , українська народна казка, 1993.
Про те, як лисичка вкрала півника, і котик його визволив.	\$6.00
ОЙ ТИ, КОТЕ МАРКУ , дитячі забавлянки, 1993.	\$5.00
ПІВНИК І КУРОЧКА , казка, записана на Гуцульщині, 1993.
Про те, як півник камінчиком удавився, і курочка його врятувала.	\$5.00
Ярослав Павлюк БУДИНОЧОК, В ЯКОМУ НІХТО НЕ СПИТЬ , 1993.
Безкінечна казочка про маленького хлопчика, пєсика, кицю,
сіру мишку і дощик, які заважають одне одному спати.	\$6.00

Всі книжки надзвичайно гарно ілюстровані і мають не тільки тверду
оправу, але й цупкі сторінки, які дуже нелегко розірвати навіть
дорослому, не те що дитині.

Чеки і грошові перекази випускати і слати на **СВОБОДА BOOKSTORE**
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані доплатити 6% продажного податку.

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТО 1993 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ“

Приїдьте проведіть з нами літо. На вас чекають!

Звичайні і люксові кімнати
Вишукані українські й американські страви
Українські розваги, крамниця українських подарунків
Олімпійських розмірів басейн для плавання,
тенісові та відбиванкові корти, дитячі майданчики
Знаменита союзівська гуцульська ніч, вечорниці із
стейком.
Прегарний краєвид на Кетскільські гори,
мандрівні стежки, їзда верхи і більше.

БЕЗТУРБОТНІ ДНІ...

УКРАЇНСЬКІ НОЧІ...

БІЛЬШ НІДЕ У СВІТІ...

СОЮЗІВКА

UNA Estate
Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641
FAX (914) 626-4638

Групи ласкаво запрошуюється
Члени УНС мають знижку 10%
Довідайтеся, в які дні пропонуємо знижку

І в Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

лі. Це вказує на силу, яку ці добровільні клуби мають у цілому світі завдяки своїй гуманітарній діяльності, яка полягає на допоміжних потребах, зокрема незрячим. Саме ця можливість допомоги потребуючим була причиною, що Дж. Дренс так активно причинився до популяризації таких клубів в рідній йому Україні.

Святочне відкриття клубу „Лайонс“ в Донецькому. Зліва: д-р Б. Шелегеда — директор клубу, В. Толочко, Л. Фельдман — президент клубу, Ю. Ладиженський, губернатор повіту Сафбок, Ф. Гармсон, Дж. Дренс із клубу „Лайонс“ у Бабилоні, що є спонсором, д-р Р. Уманський — референт міжнародних зв'язків клубу.

Колн не вдалося заложити першого клубу у вимірюванні Львові, він розпочав діяльність разом із зацікавленим проектом д-р Б. Шелегеда в Донецькому. Вона збрала там гурт людей, які охоче взялися до закладення першого клубу „Лайонс“ і своє діло довели до кінця. Клуб закладено в липні 1992 року, а в листопаді внесли англійською мовою петицію, щоб його прийняли у склад міжнародних клубів „Лайонс“, випов-

пор і дзвін, присутніми були всі члени, заступник посади міста, репортери місцевих газет та інші. Президентом клубу обрано Лева Фельдмана і саме йому я передав традиційний для клубів дзвін. Члени клубу вже нав'язали стосунки з подібними клубами в Німеччині і в ЗСА і я певен, що праця піде там дуже добре.

— Чи ваша поміч буде продовжуватися із материнського клубу у Бабилоні та повіті Сафбок?

„Чорнобиль: що діти побачать?“

Дня 3-го травня 1993 року в амбасаді України у Вашингтоні було закрито виставку під назвою „Чорнобиль: що бачили діти“. Не буде перебільшенням, якщо скажемо по-народинному: „А бодай би такого нікому не бачити“. Саме на це звертають нашу увагу діти в зоні затруєння після вибуху на атомній електростанції в Чорнобилі. На це звернув увагу також амбасадор України, д-р Олег Білорус. Він назвав Чорнобиль „міжнародним нещастям“. Таким його вважає і Президент України і, мабуть, якщо не всі, то майже всі громадяни молодшої незалежної країни. Та чи можна на таке інше дивитись?

Честі і хвала Чорнобильському Комітету Вашингтону, що він ось уже сім років намагається звернути увагу на цю трагедію не тільки американців українського походження, а головним чином громадян не українського походження.

Згаданий Комітет став діючою клітиною після Дня Землі, який відбувся у Вашингтоні сім років тому. Ентузіастичне проведення цього дня виступило на захист природного середовища, яке перетворюється поступово в зони смерті людського і будь-якого іншого органічного життя.

Цього року, в сьому річницю чорнобильського лиха, Комітет у Вашингтоні, який очолює Дануся Васильківська, як і в попередні роки, завдячує успішності діяльності таким його членам, як Марта Перейма, д-р Лариса Фонтана, Ірена Кость. Особливо вдячний належить також не членові цього Комітету Орестові Дейчаківському, який до-

поміг влаштувати виставку дітей про наслідки чорнобильського лиха в ротонді будинку імені Рассела, де розміщені канцелярії сенаторів. Співробітник Гельсінської Комісії американського Конгресу Орест Дейчаківський від перших днів існування Комітету є прихильником, дорадником і помічником у цілому ряді проектів. Подяка також фотографів — Наталці Слюзар.

Одним із амбітніших є проект врятування життя. В основі цього проекту є той факт, що згідно з наслідками досліджень, генетично сподірені люди своєю кров'ю і клітинами спинного мозку можуть врятувати життя чи захистити від хронічного каліцтва людей однакового національного походження. Заходи творення такого фонду збирання крові і клітин мозку увінчалися успіхом. Здобуто матеріальні фонди і професійну опіку лікарів й іншого медперсоналу. Комітет одначе не обмежується виключно згаданими проектами. Він думає про майбутнє... Та не забігаймо надто вперед. Повернімося до цього річного відзначення чорнобильської трагедії. Ми згадали про виставку, яка, починаючи з 26-го квітня до 3-го травня, була відкритою в амбасаді України у Вашингтоні. Попередньо ця виставка була в ротонді сенатського будинку Рассела в комплексі Конгресу.

Дня 26-го квітня, з ініціативи Чорнобильського Комітету у Вашингтоні в трьох місцевих українських храмах — української католицької церкви Святої Родани, греко-католицькому Святої Трійці та в катедральному соборі Святого

Андрія Первозванного УА ПЦ відправляли Служби Божі на згадку про жертви Чорнобиля.

Першого травня в парку імені Лафаста, біля Білого Дому, було посаджено деревце на згадку про чорнобильські жертви. Отець Кравчук, парох католицького храму Святої Родани, прочитав відповідну для цього молитву, за що йому Комітет висловив щире подяку.

А тепер перенесімося знову до посольства. На церемонії закриття виставки з коротким словом виступила Марта Перейма, яка розповіла про історію виставки, надіслання малюнків дітей і згадала координатора цієї справи в Києві, маму Олі Великодньої, яка перебувала на лікуванні у Вашингтоні. Після Марти Перейми виступили амбасадор України, д-р Олег Білорус, який, серед іншого, наголосив міжнародність чорнобильської трагедії, яка охоплює багато народів, і закликав докласти зусиль, щоб не допустити таких нещастя у майбутньому...

Нехай ніколи ніякі діти, ніякої країни не мають з пережитого такі страшні своїм змістом, своєму символікою картини...

Тимчасом Чорнобильський Комітет готується до наступних років, а особливо десятилітньої річниці наслідків чорнобильського лиха. Члени Комітету мають намір докласти якнайбільше зусиль, щоб до їхніх ініціатив приєдналися всі українські громади, щоб місцеві українських храмів — української католицької церкви Святої Родани, греко-католицькому Святої Трійці та в катедральному соборі Святого

І щастя їм, Боже у цих шляхетних намірах!

Великої вдячності заслуговують і ті, що не належать до керівних органів, але без яких не відбувається ні одна зустріч, вечір, закриття чи відкриття виставок. Ці, що ніколи не зраджують товариства, а завжди дбають про нього своїм умінням приготувати канапки, тістечка та інші страви для закуски гостям. Дануся Васильківська кілька разів просила не забути про них, що й робимо з великою приємністю.

Нехай ніколи не переведеться в наших громадах такі люди. І нехай здорові завжди будуть на свою і нашу радість.

Микола Вірний

КАРКА Company
ESTABLISHMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержані в АРЦІ

• НА ПРОДАЖ •

ДІМ на ПРОДАЖ

між Гантером і Віндгамом, на чудовій горі. \$79,000.
(518) 989-6366, (908) 458-3089

• ПРАЦЯ •

Пошукую ЖІНКУ

до опіки дво-літньої дитини. Жити на місці — планівний Нью Джерзі. Знання англійської мови обов'язкове. Платня за домовленістю.
Тел. веч. (201) 635-5993 - (укр.)
(201) 612-9757 - (анг.)

• FUNERAL DIRECTOR •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина Дмитрієв

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ХАРКІВ. Адвокати міста припинили страйк і приступили до праці, однак страйковий комітет адвокатської колегії оголосив, що вони залишають за собою право в будь-який час поновити страйк. Продовжується страйк адвокатів 21 області України, який розпочався 5-го квітня. Адвокати вимагають звільнення від податків, поліпшення умов праці і житла та висувають низку інших вимог.

25 LB FOOD PARCEL TO UKRAINE

\$19.95 Introductory Price	11 1/2 Kilos (over 25 lbs)!
FLOUR 5 KILO	Free delivery in I. Frankivsk.,
RICE 2 "	Lviv, Ternopil. Lowest cost
SUGAR 2 "	food parcel delivery. Order
OIL 1 "	by mailing your address and
MARGARINE 1/2 "	that of your relatives along
HAM 1/2 "	with check/ Money Order to:
COFFEE 250 g	UKRAINE MARKETING CO.
CHOCOLATE 100 g	PO Box 0553
BAKING POWDER 100 g	YORKTOWN HTS, NY
TEA 100 g	10698-0553
	Tel: (914) 962-6843

ІНФОРМУЄМО, ЩО

ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

МОТЕЛЬ „КСЕНЯ“

популярно „КОБЗЯРІВКА“

ВІДКРИТА ЦЬОГО РОКУ

як звичайно, для давніх і нових гостей.

Відкриття сезону - в суботу, 3-го липня о год. 8-й веч.

Вечір буде присвячений пам'яті

ЕДВАРДА КОЗАКА

Виставка образів пок. ЕДВАРДА КОЗАКА

і його синів ЯРЕМИ і ЮРІЯ

ПЕТРО І ЛІДА КОБЗЯР

ДОПОМОЖІТЬ
ІВАНОВІ ДЕМ'ЯНЮКОВІ
ДОКАЗАТИ ЙОГО НЕВИННІСТЬ!

- Прокуратура в Ізраїлі не могла доказати, що І. Дем'янюк є „Іваном Грозним“ з Треблінки;
- Апеляційний суд в Огайо відкрив справу вилучення І. Дем'янюка до Ізраїлю.

Просимо висипати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192